

13, 14, 15, 16, 17, 18 juni Rotterdam, Luxortheater,
20.15 uur

The Lindsay Kemp Company presenteert

Flowers

een pantomime voor Jean Genet

'Het goddelijke stierf gisteren in een plas van het eigen uitgespuugd bloed. Het ging heen zoals het gewild had in een mengeling van fantasie en vuiligheid'

Jean Genet 'Notre Dame des fleurs'

Scènes

Een gevangenis, een kerkhof, een café, een slaapkamer, een bordeel, een theater.

<i>Het Goddelijke</i>	Lindsay Kemp
<i>Darling, zijn bruidegom</i>	Neil Caplan
<i>Mimosa, zijn beste vriend</i>	The Incredible Orlando
<i>Ernestina, zijn moeder</i>	Annie Huckle
<i>Aartsengel Gabriel</i>	David Haughton
<i>De Priester</i>	Francois Testory
<i>Onze Lieve Vrouwe</i>	
<i>van de bloemen</i>	Atilio Lopez
<i>Tapdanser</i>	Christian Michaelsen
<i>Eigenaar van het café</i>	Jorge Deniz
<i>Begrafenisstoet</i>	Cecilia Santana - Joan Casassas - Morgen Sellen
<i>Muzikale leiding en slagwerk</i>	Joji Hirota
<i>Belichting</i>	John Spradbery
<i>Décors en kostuums</i>	Lindsay Kemp

Productie bedacht, ontworpen en geregisseerd door Lindsay Kemp.

The Lindsay Kemp Company

<i>Mede-directeuren</i>	David Haughton Celestino Coronado
<i>Administratie</i>	Janet Ogilvy
<i>Belichting</i>	Digby Barras
<i>Lichttechniek</i>	Nino Saccinto
<i>Toneelmeester</i>	Nick Carden
<i>Assistent-toneelmeester</i>	Jorge Deniz
<i>Kleding</i>	Ian Dempster
<i>Geluidstechniek</i>	Nuccio D'Angelo
<i>Assistent van Lindsay Kemp</i>	Oscar Dario
<i>Foto's</i>	Richard Haughton
<i>Zakelijk leider</i>	Julio Alvarez

Lindsay Kemp

Lindsay Kemp is een nazaat van William Kemp, de clown van Shakespeare. Net als zijn voorouder amuseert hij van kindsbeen af de mensen 'om te overleven'.

Na studies in de schilder- en tekenkunst leerde hij dansen bij verschillende gezelschappen (o.a. het Ballet Rambert) en mime bij Marcel Marceau. Hij vervolmaakte zich in zoveel mogelijk theatervormen, speelde in films en deed drama, variété, cabaret en striptease. Deze veelzijdige en rijke ervaring heeft Kemp overgedragen op zijn in 1962 opgerichte gezelschap.

Sindsdien heeft Lindsay Kemp een unieke, uit de emotie vertrekkende theatervorm ontwikkeld.

Zijn werk is sculptureel. Beweging hanteert hij om de schoonheid van de stilte te benadrukken, muziek om de ons omringende stilte te ondersteunen.

Terwijl hij met zijn gezelschap verder werkte, bleef Lindsay Kemp een solocarrière als acteur, danser, choreograaf, schilder, tekenaar en regisseur ontwikkelen.

Het Nederlands Dans Theater heeft hem, in navolging van het Ballet Rambert, opgedragen een nieuw ballet te maken. Lindsay Kemp regisseerde opera's bij de Academia Filamosica in Rome. Hij werkte eveneens mee aan verschillende produkties van het Oxford Playhouse, regisseerde stukken in IJsland en trad op in toneelprodukties in Londen's West End.

De Lindsay Kemp Company

De Lindsay Kemp Company heeft steeds gewerkt vanuit de training als basis voor technische ontwikkeling en vanuit een gedeelde levenswijze en gedeelde invloeden. Heel wat ballet-, theater- en mimeverwante spektakels werden opgezet: 'Woyzeck', 'Les Bonnes', 'Légendes', 'Flowers' en, onlangs, 'Salomé'. De Company nam deel aan festivals te Rome, Zurich, Dublin, Berlijn, Spoleto en Caracas (Théâtre des Nations) en ondernam talrijke tournees over de hele wereld.

Lindsay Kemp: 'Wij geloven in het theater als rituele uitwisseling van krachten en als gebeuren, dat slechts zeer in de verte iets te maken heeft met specifiek intellectuele, politieke of literaire concepten.

Zouden we ons doel moeten omschrijven, dan is dat simpelweg de mensen herinneren aan hun eigen psychische vrijheid. Wij proberen een theater te maken dat de mens in zijn geheel aanspreekt en niet alleen een rationeel fragment ervan en dus gebruiken we een pathetisch zintuigelijke taal, plastisch en poëtisch, in de hoop dat we het theater zijn plaats terugbezorgen in de magie en het gevaar, het spektakel en de passie, het vermaak, de belijdenis en de catharsis.'

'Wij willen dat ons theater voor iedereen gemaakt is: het is een synthese van verschillende stijlen (ballet/mime/theater/circus/cinéma), een huwelijk van Antonin Artaud met Busby Berkeley, van Isadora Duncan met David Bowie (die deel uitgemaakt heeft van de Company), van het Nô-theater met de Folies Bergère. Wij zijn voortdurend op zoek naar een directe theatertaal, open en krachtig, overdreven en eenvoudig, een taal die elk middel gebruikt, die geen enkele lijn trekt tussen cliché en originaliteit, of tussen frivoliteit en ernst.'

'De geur van de gevangenis is de lucht van urine, lysol en verf. Ik heb het herkend in alle gevangnissen van Europa, en ik ontdekte dat deze geur uiteindelijk de geur van mijn noodlot zou zijn'

Jean Genet

Flowers

Lindsay Kemp inspireerde zich vrijelijk op 'Notre Dames des Fleurs', welk boek vaak beschouwd wordt als het meesterwerk van Jean Genet. Jean Genet schreef dit boek in 1942, in de gevangenis met potlood op bruin inpakpapier, door de gevangenen gebruikt om zakken van te maken.

Toen de gevangenen op een dag gelucht werden op de binnenplaats ging een cipier Genet's cel binnen, zag het manuscript, nam het mee en verbrandde het. Genet begon opnieuw. Waarom? Voor wie? Er was maar een kleine kans dat hij het stuk tot zijn invrijheidsstelling bij zich kon houden en eveneens om het gedrukt te krijgen. Als hij onverhoopt toch zou slagen, was het boek gedoemd verboden te worden; het zou in beslag genomen worden en verdwijnen. Toch schreef hij hardnekkig door.

Niets ter wereld kon hem schelen behalve die bruine blaadjes papier die tot as konden vergaan door één lucifer.

Geen enkel ander boek, zelfs Ulysses niet, brengt ons in zo'n dicht fysiek contact met een schrijver. Door de neus van de gevangene ruiken we zijn eigen geur. De 'dubbele sensatie' van vlees in contact met zichzelf.

Jean-Paul Sartre: 'Op het eerste gezicht is er maar één onderwerp, het Noodlot: de personages zijn de marionetten van het lot. Wij ontdekken echter zeer snel dat deze meedogenloze Voorzienigheid werkelijk de tegenpartij is van een opperste – eigenlijk goddelijke – vrijheid, die van de auteur.'

Notre Dames des Fleurs is het meest pessimistische aller boeken. Met een duivelse ijver leidt Genet de menselijke creaturen ten val en naar de dood. Bovendien stelt hij, door zijn vreemde taalgebruik, die val voor als een triomf.'

'De schurken en de sukkelaars van wie hij spreekt, schijnen helden te zijn, elite-wezens. Nog verrassender is dat het boek zelf een bewijs is van het grootste optimisme.'

Flowers werd voor het eerst opgevoerd in Edinburgh, 12 jaar geleden, met van de straat geraapte acteurs, veel tekst en scènes, waarin uitvoerig geïmproviseerd werd. De voorstelling evolueerde sindsdien en veranderde langzaam van stijl en structuur, van vertoning tot vertoning. De voorstelling is nu volledig visueel en maakt gebruik van ballet, mime, chanson en muziek. De belichting speelt een belangrijke rol.

Flowers werd vaak herhaald, maar is steeds nieuw. De voorstelling wordt steeds weer als uniek onthaald en neemt een zeer belangrijke plaats in in het repertoire van het gezelschap.

'Iedereen die zin heeft detective-achtige avonturen in zijn dagelijks leven op te nemen – een leven met veters die gestrikt moeten worden, knopen die aangenaaid en puistjes die uitgedrukt moeten worden – tekent zo'n beetje zijn eigen doodvonnis'

Jean Genet

Lees de HOLLAND FESTIVAL-krant: Achtergronden en hoogtepunten uit het programma plus achttien pagina's interviews. Verkrijgbaar in de theaters en concertzalen voor f 1,-.

In samenwerking met **NRC** **HANDELSBLAD**
